

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

III. De Iustificatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

rest. *Homini iusto iam quidnam confert hec noua Gratia?* Tribuit ei ad perseverandum, moralem facultatem temptationibus omnibus resistendi. Ut autem omnia etiam venialia peccata deuiter, communis gratia satis non est, peculiaris autem ex priuilegio satis esse potest.

C A P V T III.

De Iustificatione.

5. *Quid est Iustificatio?* Gratia habitualis in anima inhaerentis, & facientis hominem iustum effectus. Definatur autem, Gratuita, & supernaturalis quaedam mutatio, per quam supernaturalia infunduntur dona.

6. *Sunt ne ad Iustificationem aliqua in homine dispositiones necessariae?* Sunt, nempe fides, spes, & poenitentia, quae procedunt à Spiritu sancto mouente, nondum inhabitante.

7. *Num iustus de sua iustificatione certitudinem potest habere?* Fidei quidem minimè, moralem tamen, & magnas coniecturas habere potest.

C A P V T IV.

De Merito.

Quidnam Meritum? Opus est liberum, bonum, ad alterum aliqua ratione pertinens, quod secundum aliquem aequitatis aut debiti modum aliquo praemio ab altero debet compensari.

8. *Quotuplex Meritum?* Duplex est, de Condigno vnum, alterum de Congruo. Quinque ad Meritum de condigno requiruntur. 1. Libertas. 2. Bonitas non solum moralis, sed etiam supernaturalis, ut scilicet actio fiat ex supernaturali motiuo fidei, spei, charitatis, vel ex simili motiuo impetur. 3. Gratitude personae quae meretur, ut videlicet in gratia habituali sit. 4. Ut sit viator. 5. Ut ultra operis bonitatem etiam diuina promissio intercedat. Ad Meritum verò de Congruo nec habituali gratia, nec promissione praemij, quo actio